

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18331/2024
18.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Станковић, председника већа, Радославе Мађаров, Ирене Вуковић, Јасмине Симовић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милутин Павловић, адвокат из ..., против тужених „Generali Osiguranje Srbija“ АДО Београд, чији је пуномоћник Владимир Петковић, адвокат из ... и „Uniqа neživотно osiguranje“ АДО Београд, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 733/24 од 08.05.2024. године, у седници одржаној 18.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 733/24 од 08.05.2024. године у делу којим је преиначена пресуда Основног суда у Руми П 756/16 од 12.12.2023. године, исправљена решењем тог суда П 765/16 од 23.02.2024. године, у односу на туженог „Uniqа neživотно osiguranje“ АДО Београд.

УКИДА СЕ пресуда Вишег суда у Сремској Митровици Гж 733/24 од 08.05.2024. године у делу којим је преиначена пресуда Основног суда у Руми П 756/16 од 12.12.2023. године, исправљена решењем тог суда П 756/16 од 23.02.2024. године, у односу на туженог „Uniqа neživотно osiguranje“ АДО Београд и предмет у том делу враћа другостепеном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П 756/16 од 12.12.2023. године, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно на име накнаде материјалне штете на путничком возилу марке „Opel ...“, регистарске ознаке ..., исплате 86.681,95 динара са законском затезном каматом од 22.10.2015. године до исплате. Ставом другим изреке, тужени су обавезани да тужиоцу солидарно на име накнаде материјалне штете на уништеној спортској опреми исплате 57.000,00 динара са законском затезном каматом од 07.10.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, тужени су обавезани да тужиоцу солидарно надокнаде нематеријалну штету у износу од по 100.000,00 динара за претрпљени страх и за претрпљене физичке болове, са законском затезном каматом од 12.12.2023. године до исплате, као и да му надокнаде парничне трошкове од 400.023,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Решењем Основног суда у Руми П 756/16 од 23.02.2024. године, исправљена је првостепена пресуда, тако што су извршене измене у уводном делу везане за предмет спора и вредност предмета спора, те означено да је главна расправа закључена 12.12.2023. године и у ставу другом изреке тако што је датум закључења главне расправе означен као датум од кога тече законска затезна камата.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 733/24 од 08.05.2024. године, ставом првим изреке, жалбе тужених су усвојене као основане, па је првостепена пресуда од 12.12.2023. године, исправљена решењем од 23.02.2024. године преиначена у односу на туженог „Uniqа neživотно osiguranje“ АДО Београд, тако што је у целости одбијен тужбени захтев за накнаду материјалне и нематеријалне штете у односу на тог туженог, те тужилац обавезан да му надокнади трошкове парничног поступка од 280.800,00 динара и трошкове жалбеног поступка од 65.746,00 динара. У преосталом делу, у погледу одлуке о главној ствари и трошковима поступка у односу на туженог „Generali Osiguranje Србија“, АДО Београд, пресуда је укинута и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у односу на туженог „Uniqа neživотно osiguranje“ АДО Београд, тужилац је, на основу члана 404. став 1. ЗПП, благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије по члану 404. ЗПП, Врховни суд је оценио да су испуњени услови за одлучивање, због потребе уједначавања судске праксе.

Врховни суд је испитао пресуду у побијаном делу у смислу члана 408. ЗПП и утврдио да је због погрешне примене материјалног права које опредељује пасивну легитимацију туженог „Uniqа neživотно osiguranje“ АДО Београд, другостепени суд пропустио да оцени основаност жалбених навода овог туженог везаних за кривицу учесника у саобраћају за настанак штете, која опредељује одлуку о тужбеном захтеву.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, предметна штета је последица саобраћајне незгоде која се догодила 06.10.2013. године. Спорном приликом је на државном путу између насељених места дошло до судара возила у покрету - аутомобила, којим је управљао тужилац и прикључног возила, осигураног од аутоодговорности код туженог „Uniqа neživотно osiguranje“ АДО Београд. Прикључно возило било је вучено од теретног возила, осигураног од аутоодговорности код туженог „Generali Osiguranje Србија“ АДО Београд.

Првостепени суд на основу одредбе члана 10. тачка 40. ЗОБС обавезује тужене, као осигураваче од аутоодговорности склопа возила да тужиоцу солидарно надокнаде предметну штету, налазећи да је незгода последица пропуста возача теретног возила, пошто је поступио противно правилу о првенству пролаза регулисаном чланом 19. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Другостепени суд налази да је првостепени суд погрешно применио материјално право када је утврдио солидарну обавезу туженог „Uniqа neživотно osiguranje“ АДО Београд, исказујући становиште да би ово осигуравајуће друштво било одговорно једино за штету коју проузрокује прикључно возило које дејствује самостално, што у конкретној ситуацији није случај.

Основано се ревизијом указује да другостепени суд није правилно применио материјално право, следом чега није испитао основаност жалбених навода туженог „Uniqа neživотно osiguranje“ АДО Београд којима се побија правилност утврђених чињеница везаних за кривицу учесника у саобраћају за настанак незгоде.

Законом о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“ бр. 41/09 ... 32/2013), који се примењивао у време саобраћајне незгоде, било је прописано да је скуп возила састав вучног возила и прикључног, односно прикључних возила, који у саобраћају на путу учествују као једна целина (члан 7. тачка 45); а да је прикључно возило оно возило које је по конструкцији, уређајима, склоповима и опреми намењено и оспособљено да буде вучено од другог возила, а служи за превоз путника, односно ствари, односно за обављање радова (члан 7. тачка 50.).

Законом о обавезном осигурању у саобраћају („Службени гласник РС“ бр. 51/2009 ... 7/2013) прописано је да појам „превозно средство“ обухвата моторно возило, ваздухоплов, чамац и друго превозно средство предвиђено тим законом и има значење утврђено законом којим се уређује одговарајућа врста саобраћаја, с тим што моторно возило обухвата и прикључно возило (члан 3. тачка 2); власник моторног возила дужан је да закључи уговор о осигурању од одговорности за штету коју употребом моторног возила причини трећим лицима услед смрти, повреде тела, нарушавања здравља, уништења или оштећења ствари, осим за штете на стварима које је примио на превоз (осигурање од аутоодговорности) (члан 18. став 1.).

Одредбом члана 941. став 1. Закона о облигационим односима прописано је да у случају осигурања од одговорности оштећено лице може захтевати непосредно од осигуравача накнаду штете коју је претрпело догађајем за који одговара осигураник, али највише до износа осигуравачеве обавезе.

По члану 178. тог закона, у случају удеса изазваног моторним возилом у покрету који је проузрокован искључивом кривицом једног имаоца, примењују се правила о одговорности по основу кривице (став 1); ако постоји обострана кривица, сваки ималац одговара за укупну штету коју су они претрпели сразмерно степену своје кривице (став 2); ако нема кривице ниједног, имаоци одговарају на равне делове, ако разлози правичности не захтевају шта друго (став 3).

Из наведених законских одредби произилази да прикључно возило, као вучено са вучним представља јединствено моторно возило. У ситуацији као што је конкретна, када су теретно и прикључно возило који подлежу обавезном осигурању осигурани од аутоодговорности код два осигуравајућа друштва, њихова одговорност је солидарна, под условима из чланова 178. и 941. став 1. Закона о облигационим односима.

Пошто је другостепени суд пропустио да оцени основаност жалбених навода везаних за кривицу учесника у саобраћају, која опредељује одлуку о основаности постављеног тужбеног захтева у односу на туженог „Uniqа neživотно osiguranje“ АДО

Београд, другостепени суд ће у поновљеном поступку отклонити овај недостатак имајући у виду напред наведене материјалноправне одредбе.

Из изнетих разлога, на основу члана 416. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Станковић,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**